

resultat af et, synes jeg, godt samarbejde mellem de partier, der er med i Afghanistanaftalen. Det, jeg specielt hæfter mig ved som positivt i forslaget, er, at det er så fleksibelt, som det er. Forsvaret kan i høj grad bruge det her på en måde, så de ikke hele tiden behøver at føle sig fastlåst af nogle skarpe kanter, men kan egentlig handle nogenlunde, som de synes er fornuftigt – inden for de overordnede rammer, der ligger, selvfølgelig. Det giver forsvaret en handlefrihed, som jeg synes det måske ikke har haft i så høj grad tidligere. Vi hilser med tilfredshed, at man kan udvide styrken op til 750 og herunder jo altså også indsætte specialtropper, hvis forsvaret føler det nødvendigt. Vi glæder os også over det med helikopterbidraget, og felthospitalet synes jeg er en meget, meget væsentlig nyskabelse.

Jeg vil sige, at jeg godt kunne ønske mig et større NATO-engagement i Afghanistan generelt. Og jeg må indrømme, at når vi også hører hr. Frank Aaen citere en britisk general, der siger, at krigen mod Taleban ikke kan vindes, så bliver jeg ærlig talt så træt af sådan nogle tudefjæs. Vi hører dem jo vinde mere og mere frem. Tænk at sige det, når man er britisk general: Krigen kan ikke vindes. Det er jo en fuldstændig foræring til Taleban og Al-Qaeda – og jo noget væs. For selvfølgelig kan krigen vindes, hvis NATO vil sætte det nødvendige ind. Hvad har vi af NATO-tropper og -lande nede sydpå, hvor det gælder? Hvorfor kunne man ikke satse meget mere, end man gør? Hvorfor skal der ligge 3.500 tyske soldater oppe nordpå, hvorfor er de ikke sydpå? Hvad med franskmændene? Vi savner i det hele taget et stærkt NATO-engagement i det her. Selvfølgelig kan verdens stærkeste militærmaskine da vinde en krig over nogle talebanere eller i hvert fald sikre stabiliteten i forhold til Afghanistan. Det burde kunne lade sig gøre, og jeg vil altså endnu en gang opfordre udenrigsministeren til at presse mere på i forhold til vores NATO-allierede. Det kan ikke være rigtigt, at der er så få lande, der bærer de store byrder, som vi gør.

Må jeg så sige vedrørende demokratiet: Jamen jeg håber jo også på en demokratisk udvikling i Afghanistan, hvem gør ikke det? Men jeg har min tvivl, efterhånden som jeg ser en udvikling, der går mere og mere i retning af sharialovgivning, mere og mere går i retning af, at hvis præsident Karzai vil vinde præsidentvalget næste år og også vinde parlamentsvalget, så bliver han nødt til at gå i shariatretning, for det er det, som det afghanske folk vil have. Desværre. De

har ikke fundet ud af, at demokratiet altså er et fornuftigt system at satse på, når det gælder udvikling, økonomisk udvikling og i det hele taget en lys fremtid. Desværre.

Det, vi så må arbejde på, er stabiliteten i Afghanistan – sørge for, at vi ikke igen får en situation, som vi fik op til 11. september 2001, hvor terrorister udklækkes i Afghanistan i lejre støttet af den afghanske regering. Så vi må håbe og arbejde på stabiliteten og selvfølgelig også håbe på demokratiet. Men jeg har min tvivl om, at det lykkes. Ellers skal vi i hvert fald være der i mange, mange år længere, end vi bryder os om.

Men som sagt: Overordnet er det rigtig godt, og det overordnede formål med vores mission står jo klart i begyndelsen – netop at vi skal forhindre, at landet igen bliver et fristed for terrorister. Det er godt hele tiden at have det overordnede billede siddende på nethinden: Hvorfor er vi der? Det startede den 11. september 2001 med anslaget mod det frie Vesten.

Kl. 13:53

Formanden:

Der er ønske om kort bemærkning, først fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:53

Frank Aaen (EL):

Det kan jo undre, at Dansk Folkeparti støtter sådan et forslag som det her, som jo går ud på at holde et reaktionært islamistisk styre ved magten – et styre, som er dybt tyngt af korruption, og som vi hele tiden ser fængsle og forfølge mennesker, der kritiserer islamisme. Altså, der er åbenbart noget, jeg slet ikke har forstået om Dansk Folkepartis politik. Hvordan kan det gå til, som vi ser her, at Dansk Folkeparti synes, det er god idé at sende danske soldater til Afghanistan for at forsvare et reaktionært islamistisk styre, som man ikke engang har tiltro til bliver mere fornuftigt?

Kl. 13:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:54

Søren Espersen (DF):

Jeg ved, at forskellen på Karzaistyret og Talebanstyret, der var der før, er, at det nye styre ikke tillader oprettelse af terroristleje indendørs i Afghanistan grænser. Det er for os det afgørende. Jeg har ikke nogen illusion om, at det er mere eller mindre sharia i forhold til det, der var før.

Det viser i øvrigt også med al tydelighed, hvor dobbeltmoralisk udenrigspolitik i virkelig-